

થુલીનદ્રની શિયલવેલ.

— ❦ —

જેન ધર્મિયને વારતે
પંડીત વીરસીંગ માહારાજની
બનાવેલી

અમદાવાદ.

માણિયોડ આગળ કાગડીઓળની. સામ
શાં હીરાભાઈ પુલ્લસાવા ગકાનમાં
“અમદાવાદ ટાઈમ્સ પ્રેસ”માં
કાળીસ સાંકળચંદે છાપી પ્રસિદ્ધ કરી.

સેવત ૧૯૪૦. સન ૧૯૪૪.

કિંમત ૩૦-૨-૦

થુલિભદ્રની શીયલવેલ.

— ❦ —

દુહા.

સયમ શુદ્ધર પાસજી ॥ સંજેશ્વર સિરદાર ॥ સંજેશ્વર
 રેશ્વર જરા ॥ હરત કરત ઉપમાર ॥ ૧ ॥ સરસ પમન
 રસ પરસતિ ॥ સરસતી ભગવતી જોહ ॥ સુભમતી દામક
 સુભચુર ॥ પ્રણયુ ત્રીઠરાજ્ય એહ ॥ ૨ ॥ ભદ્રંદર થુલિભ
 દ્રજી ॥ સાધુ સંકળ સીરદાર ॥ તાપ તપીત કંચન યથા ॥
 શુર કહે દુઃકરદાર ॥ ૩ ॥ ભક્તિત પમન પદ પદતી ॥
 રમયું શિયળની વેલ ॥ બાળક બાહુ પસારીને ॥ જળ
 નીધી માન કરેલ ॥ ૪ ॥ સુણતાં સંજેશ્વર સુખ લહે ॥
 દુરંગિન મન ડોળાય ॥ પપપાને પુછી વથે ॥ વિરધરને વિષ
 થાય ॥ ૫ ॥ પ્રતપારા નિશ્ચય કહે ॥ ભદ્રંદર શુભ રાગ
 ॥ વૈરાગી વૈરાગ્યતા ॥ પંડિત વચનસ્થ ભાગ ॥ ૬ ॥ જ
 નધર જળ વરસે ભુલી ॥ ઈંદુ પ્રમુખ રસ જોમ ॥ અ
 નુર વિવેહી રીઝશે ॥ રમયું રમના તેમ ॥ ૭ ॥

ઢાળ ૧ લી.

ગાકુળ મથુરાંરે વહાલા એ દેરા.

પાસજી પુરમારે પ્યારે ॥ નવ નવ રસ કૈતક શય્યા
 ॥ સુખીયા પ્રાણીરે આઝા ॥ રાજ્ય કરે છે શ્રીનંદરાજ ॥

૧ ॥ પાડણી પુરમાં રે પ્યારે ॥ આં ॥ સકડાલમંત્રીરે જાણી
નાગર નાતી સુજન વખાણી ॥ કમળમુખી કમળા અનુસરણી
॥ સુંદર લાછલદે તસ ધરાણી ॥ ૨ પાડ ॥ પુત્ર ભભેરા
પાત્ર ॥ શ્રી યુગીભદ્ર સરેયો નામ ॥ પુત્રી સાનેરે મળીયાં
॥ નવ નંદન તેહને અટકળીયાં ॥ પાડ ૩ ॥ ચતુરાઈ કુ
રારે કહીચે ॥ થાનક નિતી શાસ્ત્રે એમ લહીયે ॥ પંડિત
સાથેરે મળતાં ॥ રાજસભા વિન વેશે ભજતાં ॥ પાડ ૪ ॥ શાસ્ત્ર
પઠન દેશાંતર ફરીચે ॥ રહીચે નિત વેશ્યા મંદીરાએ ॥
તા ચતુરાઈરે આવે ॥ ઈમ યુગીભદ્ર તિહાં દોલ દ્યાવે
॥ પાડ ૫ ॥ તાતની આણરે માગી ॥ દ્રવ્ય સહિત
ચાલ્યા વડાગી ॥ કામ્યા દેખીરે થંભે ॥ સુખ સંજ્ઞા
શરોર અચંભે ॥ પાડ ૬ ॥

ઢાળ ૨ ૭

ગોકુળની ગાવાલણી મહી વેચના ચાલી, એ દેશી,
વાર વધુ જાહામણી રૂપે રંગે સાતી ॥ સકળ સ્વરૂપ નિહા
ળતાં સુર સુંદરી હારી ॥ ૧ ॥ સરદ પુનમનો ચંદ્રમા મુ
ખ દેખો હરાવે ॥ અધર અરણ્ય પરવાલની પણ ઉપમ
ન આવે ॥ ૨ ॥ દંત નિરૂપા ડાડમ કળી પુલ વપણી અ
રતાં ॥ નાસાં ઉપમ ન સંભવે સુક અંચુક ધરતાં ॥ ૩ ॥
સાચનથી જમ જાણ્યો સસા મંડળ બ્રહ્મા ॥ સુંદર વેણવિ
લાડીને રૂણીધઃ જીવી ધેમે ॥ ૪ ॥ પાણી ચરણને નેજ

ને જળ પંકજ વસીયાં ॥ કળસ ઉરોજને દેખીને બવણા
 દષી મસીયાં ॥ ૫ ॥ લંક કટી તટ કેસરી ગીરી કંદર
 વાસી ॥ આહના મંત્ર મસે ઘડી બિધાતે હાહા વાસી ॥
 ૬ ॥ દંત તણા ચુડો કીચો હાઈચે માતીનો હાર ॥ કુંજની
 ચતી માલતી ॥ તણ રતનજ હાર ॥ ૭ ॥ ઝેદ ભરાણાં
 હાથીયા નાંખે સિર છાર ॥ અખળા તે સખળા થઈ
 અમને બિહાર ॥ ૮ ॥ કંચુવો કસખી ફારનો હાથે
 સોનાનો ચુડો ॥ આહનગારી પ્રમમાં રસ વાધ્યોએ રૂડો
 ॥ ૯ ॥ ચિર નિલક વાળી સજી જ્ઞાણે રાણગાર ॥ યુલ્લિભ
 દ્ર તે દેખતાં આહયા તેણી વાર ॥ ૧૦ ॥ હવે તે હરાણાખીચે
 આલીંગ્યો ધરી નેહ ॥ પીન પયોધર પાગમાં ભુલ્યો પડ્યો
 તેહ ॥ ૧૧ ॥ નીત નવજી કીડા કરે નીત નવલા ભોગ
 ॥ સરસ મુલોજન અમન સમાં આરોગે મુર ભોગ ॥ ૧૨
 ॥ પંચ વીખય સુખ લીનમાં પારવરસ નીગમીયા ॥ સા
 ડી પાર ધન કોડસું સુખ રંગે રમીયા ॥ ૧૩ ॥

ઢાળ ૩ જી

હો જસોજાના બાવા, અ દેશી

કળ મયો નવી જાણીચેરે ॥ વેશ્યા વિલુચો તેહ ॥ છેલ
 ન જોડીચેરે ॥ નર રૂપી આજ્ઞાણને સંજોગે ॥ મંકડાલ મં
 ચી નેહ ॥ ૧ ॥ છેલ ન જોડીચેરે ॥ આંકણી ॥ નંદન
 રેસાં ઢાપીચેરે ॥ મંત્રી ખરણ બહે લાખ ॥ જો ॥ સમુદ્ર

સરેયો તેડાવીચેરે ॥ દિગ્ગે મંત્રી પદ કામ ॥ છે૦ ૨ ॥
 મુજ બંધવ વેસ્યા થરે ॥ રંગે રમ્મ ગ્રેક ચિત ॥ છે૦ ૧ ॥
 માંસ નજે જળ માંછલીરે ॥ તાસ સરીસી પ્રીત ॥ છે૦ ૩ ॥
 ॥ મંત્રીપણુ દિયો તેહનેરે ॥ તેડાવી માહારામ ॥ છે૦ ૧ ॥
 નંદ કહે સરીયા પ્રતેરે ॥ આણિ તું ગેણુ કાપ ॥ છે૦ ૪ ॥
 ॥ સીપ લહી નર રાયનીરે ॥ પેહાતો સરેયો આહે ॥
 છે૦ ॥ જાંબવને પ્રણમી કહેરે ॥ તેડે નરીંદ હુછાંહે ॥ છે૦
 ૫ ॥ સાંભળી કાસ્યાને કહેરે ॥ જઈ આવું ગ્રેક વાર
 ॥ છે૦ ॥ હવે વળતું વેસ્યા કહેરે ॥ સુણ સુખ બીર કુમા
 ૨ ॥ છે૦ ૬ ॥

હાજ ૪ થી

તમે વસુકેવ દેવકીના જાયાજી જાલજી જાકકડા

એ દેશી.

જાસ્યા વેસ્યા કહે રાગીજી ॥ મનોહર મન મમતા ॥ કિ
 હાં જાસ્યો પીઉ જાભાગીજી ॥ મનોહર મન મમતા ॥
 નહી જાવા હું નીરખારજી ॥ મં ॥ આપણે સ્યો નૃપ દ
 રખારજી ॥ મં ૧ ॥ કરતી ચનુરાઈ પ્રીત આગોજી ॥ મં ॥
 જાસ્યો મુજને દેજ્યો આગોજી ॥ મં ॥ એવડી સી કર
 વી આગોજી ॥ મં ॥ એ પુરષને પાછો વાગોજી ॥ મં
 ૨ ॥ પ્રીતમ પ્યારા તુમ ટાળીજી ॥ મં ॥ નહી કાઈ
 ની હું આસીયાગીજી ॥ મં ॥ આવજો જો આવનીનો

ઈસુજી ॥ મં ॥ તેહને પછી હવર હેસુજી ॥ મં ૩ ॥
 એમ કરતાં જો તમે હિરોજી ॥ મં ॥ તો મુજને સાથે
 લેજોજી ॥ મં ॥ નવિ હંડુ તુમચો ફેરોજી ॥ મં ॥ પુ
 રવ પ્રીતી રસ રેરોજી ॥ મં ૪ ॥ વન ચરતે અમર ફળ
 ફિરુજી ॥ મં ॥ આપ્પતાં બાળ્યું મીઠુજી ॥ મં ॥ ડોઈ
 દેખાણ તિહાં રદ માંરોજી ॥ મં ॥ પગ તે કરથી નમિ
 જાંરોજી ॥ મં ૫ ॥ તિમ તુમ સમ હીરો પાગોજી ॥ મં
 ॥ બાહ્યદેવાનો બંધોજી ॥ મં ॥ તુમ માહતી મં
 ત્રને સાધોજી ॥ મં ॥ તુમસુ મુજ પ્રેમ તે વાધોજી ॥
 મં ૧ ॥ રસાયાસું હું રંગ રાતીજી ॥ મં ॥ પોહ વિર
 હે હોઠે છાતીજી ॥ મં ॥ આ હબી પાલવ બ્રાહ્મીજી ॥
 મં ॥ હું તુમને અંતર બહાલીજી ॥ મં ૭ ॥ ધુલિભ
 દ્ર હો હઠ મલોજી ॥ મં ॥ નૃપ બેઠી આવીસ વેરુભા
 જી ॥ મં ॥ તાહારા સમ જો દિહાં રાચુજી ॥ મં ॥ સુ
 ભ બીર વચન છે સાચુજી ॥ મં ૮ ॥

દાળ-પમી.

ગોકૃષ્ણબી ગાપીરે ચાલી જળ ભરવા, એ દેશી.

ડર દેખ કરીનેરે આલ્યા ગુણ ભરીયા ॥ પરી વીનય બિ
 વેરુરે જઈ નૃપને મળીયા. ॥ ૧ ॥ છુપાળના મુખધીરે
 વાલ સહજની સુંધી ॥ સંસાર સ્વરૂપનેરે ચિતે સ્પીર ધુંધી,
 ૨ ॥ જાં પાત ન જાણીરે વેરુપા ધર રમતાં ॥ આત્મમગુ

જી હાજીરે જીભા ભવ ભમતાં ॥ ૩ ॥ કહે અવની સ્વા-
 મીરે સીમિતા કીને ॥ સકગાલને પાઠેરે મંત્રીપણુ લીને ॥
 ૪ ॥ યુગીભદ્ર કહે તવેરે આલોચી આવું ॥ આલોચે આ-
 ગળેરે સુખ સંપદ પાવું ॥ ૫ ॥ પરણામ કરીનેરે અચો-
 ક વને આવે ॥ સમતત્વ વિચારીરે લોચ કર્યો ભાવે ॥ ૬ ॥
 રત્ન કંબળનેરે તિહાં આલોચી કીધો ॥ જઈ રાજ્ય સભાચેરે ધર્મ
 લાભ કીધો ॥ ૭ ॥ આલોચું રાજનેરે મસ્તક મં ધીહાં ॥
 માહાવ્રત હમરવારે જઈસું શુર જિહાં ॥ ૮ ॥ કોર્યા ધ-
 ર બુધેરે નૃપ જોવા ઉઠ્યો ॥ રાખગંધ મુની સમરે દેખી
 દિલ તુઠ્યો ॥ ૯ ॥ યુગિભદ્ર મુનીવરે પથે સોર ચલી-
 યા ॥ સંભુતવિનેશ્વરે મારગમાં મળીયા ॥ ૧૦ ॥ શુરપ્ર-
 ભુમી આલેરે મુજને કીધા દિને ॥ વંદે સુરી સમાંત્રેરે તો
 અનુમતી લીને ॥ ૧૧ ॥ સરીયા કરીરે તિહાં આજ્ઞા મા-
 ગી ॥ આચારજ પાઠેરે લોચે વ્રત વૈરાગી ॥ ૧૨ ॥ સુરી
 સાધ વિહારીરે સુત નીત અબ્યાસી ॥ આતમસુ વીલા-
 સીરે રહે શુર કુલવાસી ॥ ૧૩ ॥ સંજમ શું રમતારે નિ-
 સદિન મુનીરાયા ॥ નહિ આહને મમતારે રંક સમા રાયા
 ॥ ૧૪ ॥ ઈલાહીક દસવિધેરે વળી સમાચારી ॥ આમાસ
 ઉપરે શુર અભીગ્રહ ધારી ॥ ૧૫ ॥ કુપાંતર ભવેરે એ-
 ક કરી કંદરીયે ॥ અહિખીજ યુગીભદ્રેરે વેશ્યા મંદીરી
 ચે ॥ ૧૬ ॥ શુર આજ્ઞા વિહારીરે પાતકડાં ધુએ ॥ સુખ-
 વીર નીવેરેરે વેશ્યા વાટ જુએ ॥ ૧૭ ॥

ઢાળ ૬ ઠી

માહુલીરે ચેનીને ચાલારે તારા જળે ભરયા ઝેરશી.
 હો સજનીરે પ્રીતમજી પ્યારો હજીય ન આવીયો ॥ હો-
 સજનીરે માતુરે નર ખખર ન ડોઈ લાવિયો ॥ હોં આ
 પ્યારે મુજ કરી અવધી ઘડી ચ્યારની ॥ હોં સુખીયો ને
 સું જાણિ વેદના નારની ॥ ૧ ॥ હોં એક વીરહ દુ
 ખ ખિજો ધન જળ ગણગરે ॥ હોં દુખીયાના સીર ઉપર
 દુખ આવી પડે ॥ હોં પાવસ માંસે જલ બરસે ધન
 ઘોરીયો ॥ હોં માહુરેરે કંઠર્પ તણા વન ખારીયો ॥ ૨ ॥
 હોં આપ્યારેં હોં મું ॥ હોં અંગ વીનાનો પનરે થાનક
 નેં દહે ॥ હોં અંગુઠે ધુંટીરે જંઘાચે રહે ॥ હોં જાનુ
 ને સાથજરે ભગ નાભી ફરે ॥ હોં અંધને છાતીરે ફરે
 જા ધરે ॥ ૩ ॥ હોં ॥ આં હોં મું ॥ હોં ગળથલ
 ઘોચનરે નીલાડે સીરે ॥ હોં વિખખર વિખ બાપ્તું મ
 જી મંમે હરે ॥ હોં વિખયા ઉરગી ડંસે મુજ કાયા ગળે ॥
 હોં લાજલ દે જાયા વિજ નહીં ડોઈ જાંચુલાં ॥ ૪ ॥
 હોં આં હોં મું ॥ હોં ચેણીને વેળારે પીઠ આવી મીળે ॥
 હોં દોગટીયો સજગાર તો મુજને ફરે ॥ હોં અપેયાને
 વારે કિમ પીઠ પીઠ કરે ॥ હોં પાંખારે ઉઘીને ઉપર
 હજી ધરે ॥ ૫ ॥ હોં આં હોં મું ॥ હોં પીપ માહુરે
 હું પીપને પીપ પીપ હું કરે ॥ હોં ચેડે ચેડે દુખડે

જગ શપ્ત સવે ॥ ૬૧ ॥ હોં આં હોં સું ॥ હોં આસાડે
જળ વરસે માને વીજળી ॥ હોં વાહામેસર વિલ્લ મ્મ સોપારી
ઉજળી ॥ હોં કાલંતર સુભવીર મુનીવર આવિયા ॥ હો
કાસ્યાયે મુગતાફળસુરે વધાવીયા ॥ ૭૧ ॥ હોં આં હોં સુના
ટાળ ૭ મી.

સનેહી વીરજી જમકારીરે એ દેશી.

વેશ્યાયે વધાવ્યા સ્વામીરે ॥ ઉભી આગળ શા શીર ના
મીરે ॥ હોં સાંભળો અંતર જાંમી ॥ ૧ ॥ વાહામાજીની
વાટડી હમ જોતારે ॥ આં ॥ વિરહાનળ દાધી દેહરે ॥
ધાણા વરસ રહી હું ગેહરે ॥ પાણી નાંચો નમીનો નેહ ॥
વાં ૨ ॥ ઠાંમી સમરે નિસી ધોરારે ॥ હમ જળધર અં
પે ચારારે ॥ જળ આતુક અંદ અટારા ॥ વાં ૩ ॥ નેહ
માસ તે હમ નિમ કાઢ્યેરે ॥ મને મમાણ તે બાપો ગા
ટારે ॥ વળી આંચો તે માસ અસાદો ॥ વાં ૪ ॥
પઠવે દિન પીપ્પ સાંભરતારે ॥ નિસી ચાર તે ટહકા કરતા
રે ॥ આં પડેર ગયા દુખ ખરતા ॥ વાં ૫ ॥ બીજો
બીજોએને નિહાળીરે ॥ હું બાળપણની બાળીરે ॥ અદે
લી મુજને શું ઠાળી ॥ વાં ૬ ॥ બીજો ટેંપલ એક જ
મુરે ॥ આતસાળીયે તુમ રૂપ રાગુરે ॥ જોતાં મનકું
તિહાં લાગુ ॥ વાં ૭ ॥ મીચે અવધી ધડી ચારારે ॥ ૮

રી માલ્યા ચતુર તણ નારે ॥ દોષ ચાર વરસની વાર ॥
 વાં ૮ ॥ પાંચમે પંચામૃત આપોરે ॥ પંચ ખાંણ તણી
 રસ વાણોરે ॥ જોતો જીવન કાંચે ન ભાષો ॥ વાં ૯ ॥
 જો જોડીને જોડીરે ॥ જીવો ચકુટે નાથ સાહેબીરે ॥ કું
 ધરતી દુખ ઝેડીરે ॥ વાં ૧૦ ॥ સાતમે દીન સંજ્યા ઠા
 જીરે ॥ દીપ ધુપ કુસુમને રાખીરે ॥ કીધુ સયન તે પાસું વા
 બી ॥ વાં ૧૧ ॥ આઠમે ઉઠી પરબાતેરે ॥ સંભારજો
 પીજી વર સાતેરે ॥ નિસી નાથ નડ્યો માણુ રાતે ॥ વાં ૧૨ ॥
 નવમે નિદ્રા દિલ આધારે ॥ જિમ રંગ પતંગ રચાધરે ॥
 ચેસી નાગર નાત સગાઈ ॥ વાં ૧૩ ॥ દશમે દેવજી કુ
 ધુ માન્યારે ॥ સુકનાવળીએ જોવાણીરે ॥ એમ કીધાં જ
 હાં ને છાના ॥ વાં ૧૪ ॥ અગ્યારમે અંગ નમાવીરે ॥
 જોઈ વાટ વાતાપને આવીરે ॥ મને કાંમ નડુચે નચાવી
 ॥ વાં ૧૫ ॥ બારસ દિન બાર ઉવાડીરે ॥ ઘેર આવી
 જહી કર નાડીરે ॥ સુપનાંતર પીજીડે જગાડો ॥ વાં ૧૬ ॥
 આજ તેરસનો દિન મીઠીરે ॥ પ્રાણજીવન નયણી હીઠો ॥
 આજ અમન રમ થન કુઠો ॥ વાં ૧૭ ॥ ચૌદસ દિન
 ચિંતા ટળીરે ॥ દેવકુ ધણુ હેજો હલસેરે ॥ માહારો પ્ર
 મ તે વ્રમ શું મળસે ॥ વાં ૧૮ ॥ શણગાર સજી સંચર
 સુરે ॥ દુરજનીયાંથી નબી કરશુંરે ॥ પુનમ દીન પુરાં તરશું
 ॥ વાં ૧૯ ॥ તેરથ ધેડીબાનો જગાવોરે ॥ નિધી અરધ કરી
 રૂર આવોરે ॥ સુલ વીર વચનરશું મલા ॥ વાં ૨૦ ॥

હાળ ૮ મી.

સાંભળરે તું સજની મોરી રજની કયાં રમી
આવીછરે. એ દેશી.

રાજ પધારો ત્રે મંદીર ॥ સજ્યા પાવત કીજેછરે ॥
દાથી તુમારી અરજ કરે છે ॥ નરભવ બાહોલીજેછ રસ
ભર રમીજેછરે ॥ ૧ ॥ પુરવ નેહ નીહાળ રસભર રમીજે
છરે ॥ આંકણી ॥ સાન કરંતા સામુ જોશું ॥ તુમ આ
જા શીર ધરશુંછરે ॥ કાઠ દિવશ તુમને અણગમતુ ॥
॥ કરજ કાંઈ ન કરશું ॥ રસં પું ૨ ॥ ધુળીલદ્ર કહે
કાશ્યાને ॥ તથ્ય પથ્ય મતિ વાણીછરે ॥ પાણી વીના શી
પાળ કરે છે ॥ ભોજન નિણ હિનાણી ॥ રસં પું ૩ ॥
ઝોઠ હાથ તું અળગી રહીને ॥ હોલ માહે તે કરજેછરે
॥ નાટિક નવ નવ રંગે કરજે ॥ વળી શણગારને ધરજે
॥ રસં પું ૪ ॥ અદરસ ભોજન તુમ ધર બોહારી ॥
સંજમ અર્થે ખાશુંછરે ॥ એમ પરહીને રહ્યા ઝોમાસુ
॥ કાશ્યા કરે હવે હાંસુ ॥ રસં પું ૫ ॥ નિણ પુછ્યા સે
જમ આયરીયું ॥ પણ તે વ્રત નવી પળિયુછરે ॥ હો અ
મ ધર આપ્યાહો પાછા ॥ તુમ વ્રત અમને રૂળીયું ॥
રસં પું ૬ ॥ ખાર વરસ પ્રેમ વિદ્યશ્યા પણ ॥ એવઠો
અંતર શાખીછરે ॥ જોશરંભ તજી મુજ સાથે ॥ રંભ હ
હો તે રાખી ॥ રસં પું ૭ ॥ નીરબોલી નીરમહીપણાશું

॥ સુખ દાશ્યા અમ રહીશુંજે ॥ શામ વસે સુખ બીરે
છનેખરે ॥ આણા મસ્તક વહીશું ॥ રસં યુગ ૮ ॥

હાળ ૯ મી.

તે નારી વિના સુખ ખોયુંરે સુંદર સામળીયા,
એ દેશી,

મં જોગ તુમારો જાણ્યોરે પ્રીતમ પાતળીયા ॥ થી ૬૨
વી તાણા તાણ્યોરે પ્રીં ॥ તે જોગ તણુ ફળ લેવેરે પ્રીં
॥ ને જોમી જંગલ શેવેરે પ્રીં ॥ ૧ ॥ વેશ્યા મંદીર તણ
ભાગેરે પ્રીં ॥ પુરવે કુણુ સાધ્યો જોગેરે પ્રીં ॥ આ આ
મશાળી મન માનીરે પ્રીં ॥ પંચ વ્યાણ તણી રાજ્યપા
નીરે પ્રીં ॥ ૨ ॥ જોતાં રઠ લાગશે તમનેરે પ્રીં ॥ જોગ
જલ્લી મનાવશે અમનેરે પ્રીં ॥ પડવાઈ કહી લોક માણેરે
પ્રીં ॥ ત્યારે જોગ તણાચો જાણેરે પ્રીં ॥ ૩ ॥ તે આઠ
વચન મુજ માનેરે પ્રીં ॥ હવાણા જોગ છંડો છાનેરે પ્રીં
॥ રત્ના રંગભરે તણ આંટીરે પ્રીં ॥ મને આટી પ્રેમની
ધાંટીરે પ્રીં ॥ ૪ ॥ ચોમાસુને સીતલાળીરે પ્રીં ॥ તુમ
ભામે મળી લટકાળીરે પ્રીં ॥ રસ પ્રેમ હીંડોળે હીંચોરે
પ્રીં ॥ તરણી તન સેલડા સાંચોરે પ્રીં ॥ ૫ ॥ ધરી
પ્રમ પીતાંબર પોરોરે પ્રીં ॥ રસ દોષક બાલો દોહોરે
પ્રીં મુજ વાઢે ગ્રહીને લીજોરે પ્રીં ॥ કરી પ્રેમન અં
તર હીજોરે પ્રીં ॥ ૬ ॥ પ્રમ પુરણુ શ્યો દીલ માંઠોરે પ્રીં
જોઈ લેજો સેલડી સાંઠોરે પ્રીં ॥ રજની મર્મ સુની સંજ્યા

રે પ્રી૦ ॥ આવડી કપો સીખ્યા બળ્યારે પ્રી૦ ॥ ૭ ॥ અ
ભિમાને મટોઝો બળીયારે પ્રી૦ રામા રસ કુણ નવી મળી
બારે પ્રી૦ ॥ હં દ્રાવિક બે સોઠ પાળારે પ્રી૦ ॥ સખળા અ
બળા ઝોશીયાળારે પ્રી૦ ॥ ૮ ॥ રહી જાલો જ હરજોડીરે
પ્રી૦ ॥ કાઈ કાશ્યા જાહ મમડોડીરે પ્રી૦ ॥ સુભ વીર
નમન મુનિ જાલેરે પ્રી૦ ॥ રૂપી રામા પરંતર તોલેરે પ્રી૦ ॥ ૯ ॥

દાળ ૧૦ મી.

દેવરાયા રમો રમણી રસ મેલીન એ દેવી.

રમણીશું રંગ રસ રમતાં ॥ સાધુનું સંજમ ભય રંગીલી
રમા મારગડો મહીને ॥ ખેમરા પાહરવી મુનીવરને ॥
અકાંતે કહે જીનરાય રંગીલી ॥ રમા ૧ ॥ જિમ મુણ ભય
કસ્તુરીનો ॥ જો દીજે હુંગનો વાસ રં ॥ કપુર તણો મુણ
જિમ ગળે ॥ ધરોએ જો લસણને પાસ રં ॥ રમા ૨ ॥
વર પંડિત ગુર્ખને સંગે ॥ વાપસ ટોળામાં હંસ રં ॥
પાપીય અવાચારી સંગે ॥ ધરમોટપાણું કુળ વંસ રં ॥
રમા ૩ ॥ અલછ બહુચે રસોઈ તણે ॥ જાંબુ સંગે જીમ
દ્રાખ રં ॥ ગળી પાણે હજળ વણે ઘટે ॥ ચોરિ સંગે
મુણ જાખ ॥ રં ૪ ॥ તિમ માનની સંગે મુનીવરા ॥
મુળીભદ્ર કહે મુણ નાર ॥ રં ૫ ॥ ખીણ માત મહીલાજું
માઝે હોચે દુરગતી કુખ બેડાર ॥ રં ૬ ॥ વું બાકુળતા
જીમ નિરહણી ॥ અં વથ કીષો છે કામ ॥ રં ૭ ॥ સુભ
કીર વમનની આતુરી ॥ કાશ્યા વેશ્યા કહે તામ ॥ રં ૮ ॥

ઢાળ ૧૧ મી.

રાજ કુળે રહ્યા રાણકા પાતળીયાછ. એ દેશી.

જોઈ જોઈને જોગ તણી કર્યા અબજભાણ ॥ તમા
નારીની નિંદા વશ્યા અબજભાણ ॥ મન મમતાં છુપણ
લાવના અં ॥ સુંદર રાણગાર ધરાવતા અં ॥ ૧ ॥ કડે
ઝાંઝીને ખેસારતા અં ॥ કરતા વસન વારતા અં ॥ વર
કવલ કરી ખૂત ભેળીયા અં ॥ મે તુમ મુખ મારે મ
ભીયા અં ॥ ૨ ॥ વળી તુમચે હાથે હું જમી અં ॥
તુમ હૃદયે રંગે રમી અં ॥ હવે ઉપરાઠા તુમ થયા
અં ॥ તે દિવસ તુમારા કિહાં ગયા અં ॥ ૩ ॥ દોષાંકર
દર્શિતા કીમ કહો અં ॥ કાંઈ પ્રીતની વત નથી ભહો
અં ॥ દોષ કાન સુરત એક રીતડી અં ॥ દોષ વચન
જોતી સમ પ્રીતડી અં ॥ ૪ ॥ આભવ વિજ્ઞાને મંજમ
વરી અં ॥ ગુણ ગણવો ધરે મરવે કરો અં ॥ રાણીક
કા સુરપ હરે અં ॥ અદુતપ વિજ્ઞાને કોષજ ધરે અં ॥ ૫ ॥
રજ વેષ વિનાસે દેહને અં ॥ તિમ વિરહ વસાડે સ્નેહ
મે અં ॥ જગ દાન થકી કીરતી રહે અં ॥ મુણ વિવધ
કંઈકાં મુણ લહે અં ॥ ૬ ॥ સચી રસન સાપર વધે અં
॥ હલમ કરતાં લલમી વધે અં ॥ કુળ લજ્જા રહે આ
ચરખી અં ॥ નર રાજ વધે રાજમારથી અં ॥ ૭ ॥
પાત વધા વૃદ્ધી થકી અં ॥ કીમ પ્રેમ વધે દુષ્ટી થકી

અં ૦ ॥ આ દિન વચન નારી વદે અં ૦ ॥ નવી ભેદકી મ
લુમચે રહે અં ૦ ॥ ૮ ॥ ચ્યાર પોહર વાતી જળે અં ૦ ॥
પણ દોઢ કહે હીવો જળે અં ૦ ॥ શુભ વીર ધીર મુનિ
તો પટે ॥ અં ૦ ॥ જો પાવડને પાનો ચહે અં ૦ ॥ ૯ ॥

ઢાળ ૧૨ મી

મને ઝાલી જસોદાને છેલેઈરે એ દુશી.

ધુળીભદ્ર કહે સુખ જાળારે ॥ તું સ્વાને રે છે આજારે
॥ વીનીતાસુ ભસ વિલાસે ॥ તે નર કુનીયાના દાસે ॥
૧ ॥ ચાવનીયાનો જે ભટકારે ॥ તે તો ચ્યાર હીવસનો ચ
ટકારે ॥ પછે કાચનો સીસો ભટકચેરે ॥ કાંઈ કામ ન
આવે કટકચેરે ॥ ૨ ॥ જુગટીયાનો અલંકારે ॥ નાટકીયા
ના સીણગારે ॥ જનવંત હુઆ નીરમાગરે ॥ જે હવાં સંધ્યા
પ રાગરે ॥ ૩ ॥ કુપલ પીપલનું પાનરે ॥ કપટી નરનું
જીભ દ્યાનરે ॥ જુપાળ તણુ ધાણુ માનરે ॥ ચલ કુંજર
કેશ કાનરે ॥ ૪ ॥ ચંચળ નારીનાં નયણારે ॥ દુરિનનનાં મી
ઠાં વચણારે ॥ ઘડિ ચ્યાર તણી ચાંદણીરે પછે ધોર અંધારી
રખણારે ॥ ૫ ॥ સંસાર સ્વરૂપને દેખીરે ॥ જાં જાલી તુલ
ને હવેખીરે ॥ કાંઈ વાક્યને તાજુવે તોલેરે ॥ પવને કન
કાચળ ડોલેરે ॥ ૬ ॥ સ્વી ચંદા ચારને ચુકેરે ॥ જલજા
મર્દાશ મુકેરે ॥ અસોક માટે હોય જાવુરે ॥ પાણુ કું તુલ
દાચ ન આપુરે ॥ ૭ ॥ પુરવે સમીયા રંગ રોગરે ॥ આ

જ તુ પગ માળડી તાલેરે ॥ પેઢલા તો કાંઈ ન હોરે ॥
 હવે સંજમ લાગ્યું છે મોહરે ॥ ૮ ॥ માપ ખાપને જ પરી
 હરીયારે ॥ માત તાત નવાં જ કરોયારે ॥ તજ ખાંધવ
 ઢેરી સગાઈરે ॥ જ કીધા નવા દશ ભાઈરે ॥ ૯ ॥ દો
 ય નામ છે યાત્રસાળીરે ॥ પરાણી ધરાણી લટકાળીરે ॥
 વીણ તેજ હીપક અન્નુઆળેરે ॥ સ્પાર સળ્યા તે નીત
 ઢાળેરે ॥ ૧૦ ॥ નિત અમ્મન ભોજન જમીયેરે ॥ રસ રં
 મમરે ઘેર રમીયેરે ॥ સુમી ધુપ ઘટી પ્રગટાયેરે ॥ તિહાં
 તાહરે કાંઈ ન કાયેરે ॥ ૧૧ ॥ નવ કાટ વચે એક ગા
 મરે ॥ નીતુ રહીએછે તીણી કામરે ॥ સ્વામી બળીયા સી
 ર તાનર ॥ સુભ વીર પ્રભુજી રાજરે ॥ ૧૨ ॥

ઢાળ ૧૩ મી

આવો હરી લાસરીયા વાલા, એ દેશી.

ડોશ્યા કહે સુણજીવો સુમને ॥ આસ નીરાસ કરવાં અમ
 ને ॥ પ્રીતમજી ન ધટે તુંમને ॥ ૧ ॥ રસીલા સાથે અમ
 રમસુ ॥ ઉઠી પ્રભાતે સદા નમસુ ॥ નીત્ય જમાડી પડે
 જમસુ ॥ રસીં આં ॥ એહ સગાઈ નવી કરવી ॥ પી
 ઉ ન ધટે મતી એ ધરવી ॥ પુરન નારો પરીહરવો ॥ રૂ
 ર ॥ ખાર વરસ સુખ સાંભરતાં ॥ સામે હર્ષડામાં બજ
 તાં ॥ અગિ આસુડાં ઝરતાં ॥ ૨૦૩ ॥ માસ આસાડે અ
 નેહ ફળે ॥ દય વિષ તરૂં વેલી વળે ॥ વળ્યભાનિહે તેહ બળે

૨૦ ॥ ૪ ॥ શ્રાવણીએ સીંચે ખરતા ॥ મારહડી ઢહુકા ૬
 રતી ॥ ખાદલો કામ વસે ઝરતી ૨૦ ॥ ૫ ॥ ભાદરવે બ
 ર જળ વસે ॥ પંખી યુગ્મ માગે કરસે ॥ વૌરહી નારી
 કિસ્યું કરસે ૨૦ ॥ ૬ ॥ આસો માસે દીવાળી ॥ સા-
 કર સેત્રો સુંઆળી ॥ છાંડી યાળી પીછા ભાળી ૨૦ ॥ ૭
 ॥ દુષ સોના સસી ભોજનમાં ॥ કાંતકે કેલો તણાં વનમાં
 ॥ દેખી સાલે ધાણું મનમાં ૨૦ ॥ ૮ ॥ માગસીરે મનમ
 થ જાગે ॥ માહનાં ખાણુ પાણાં વાગે ॥ દુખ માહન મ
 જતાં ભાગે ૨૦ ॥ ૯ ॥ પોસને સાસ કરે દમાન સુંકરે સો
 પારી પાન ॥ વજન વિગ્ર નવ ભેવાન ૨૦ ॥ ૧૦ ॥ મા-
 હા માસે ટાઢ્યો પાસે ॥ સીતળ વાયુ વધુ છડસે ॥ કામ
 અનંગી ધાણુ નડસે ૨૦ ॥ ૧૧ ॥ ફાગુણે ખડખડતી હો-
 જી ॥ પેટેત અરાણાને ચોળી ॥ કેસર ઘોળી મળી ઢોળી
 ૨૦ ॥ ૧૨ ॥ સોઢ વસંત મધુ રમસે ॥ ફોપલ અંખવને ભ-
 મસે ॥ તે દીન મુજ સાથે ગમસે ॥ ૨૦ ૧૩ ॥ વૈસાખ સ
 શેવર જાડસું ॥ કેતહી અંદન વન રહિયું ॥ દેખી મજ
 અંદન થઈસું ૨૦ ॥ ૧૪ ॥ પંખી પસુ પ્રેમદા મળા ॥
 ભાણીએ મધ્ય નિસાં વેળા ॥ જોડ અપોરે ભેળી ભેળાં
 ॥ ૨૦ ૧૫ ॥ માહન માહેયો જોરે કરી ॥ દહિતા દેખી દુખ
 ભરી ॥ ખારે માસ વિભાસ ખરી ૨૦ ॥ ૧૬ ॥ નારિક રં
 મ રસ કરસું ॥ કન બહી કિલકું કરસું ॥ કહે મુળવીર
 નથી મલસું ૨૦ ॥ ૧૭ ॥

ઢાળ ૧૪ મી

આવો આવો જ સોદાના કાન ગોઠડી કરીયેર
અ દેશી.

મુનિરાજ કહે મુજી વેશ્યા હાવન ભાવ્યારે ॥ દેવા તુજને
ઉપદેશ અમા ઇલાં આવ્યારે ॥ ૧ ॥ ગયો એટલો કાળ
વિસેસ કદા નવી કરીયેરે ॥ સાહેબીયાને ઉપદેશ સદા
અનુસરીયેરે ॥ ૨ ॥ જીન ધર્મ વસો સીવ નારીના સુખ આ
જેરે ॥ કયે એ સંસાર અસાર ગયો વ્રત પાખેરે ॥
॥ ૩ ॥ સંસાર માહે એક સાર વલખ નારીરે ॥ છાડે
તેહેને ધિકાર ગયા ભવ હારીરે ॥ ૪ ॥ મેં ધ્યાનની
તાળી લગાઈ ॥ નીશાન ચઢાવેરે ॥ સાળ સાથે કીધી સ
ગાઈ તજી ભવ માયારે ॥ ૫ ॥ વાહલા એક દીવસરીસાણી
હતી તુમ સાથેરે ॥ કીમ ખાલાવી ચીર તાણી તદા હોપ
હાયેરે ॥ ૬ ॥ સુરા પાનેભવી ભવ લોક સ્યું સ્યું ન કરતારે ॥
કિંપાક ફલાસી લોક પછે દુખ ધરતારે ॥ ૭ ॥ મને વિર
હ તણી ખીજી જામે વરસસે માણીરે ॥ ધણી માહ તણી
હુ વાય વસોવશ્યો પાણીરે ॥ ૮ ॥ તાહરે માહ જન કર
સે ખાલ જોગ ન છુટેરે ॥ અંજ્યારી તલપની તેલ
તે સેકું ન ઘુટેરે ॥ ૯ ॥ નાગર નીરદય જાત ખાસે મઠૂરે
॥ કાળજનમાં કપટની ધાત મેં પરતક્ષ દીઠૂરે ॥ ૧૦ ॥ મુ ક
હીચે અનાણી લોકને દુખ લાગેરે ॥ મહી મહી સાધુના તરે

દોઠ કહ્યું વીતરાગેરે ॥ ૧૧ ॥ વીતરામ શું જાણે રાગ રં
 ગન્ધ વાતેરે ॥ આયો દેખાડું રાગનો લાગ પુનમની રા-
 તેરે ॥ ૧૨ ॥ સજાગાર તજી આજાગાર અમે નીર લો
 ભીરે ॥ નવ કલ્પી કરસુ વિહાર મલી તને હોભીરે ॥ ૧૩ ॥
 વાલા ખાર વરસ લગે ઠેઠ લાડ લગવીરે ॥ કિમ નાંખો
 ધરણી ઠેઠ મરચે ચઢવીરે ॥ ૧૪ ॥ કાક તાલીને દ્રવ્ય
 ત નરભવ લાધ્યોરે ॥ થઈ પંચ માહાવ્રતવંત મરપરે
 વાધ્યોરે ॥ ૧૫ ॥ જુઓ નાટિક જો એકવાર નયણુ વિ
 કાસીરે ॥ પછે સંજમ લેજો સાર વિમાર વિમાસીરે ॥
 સુભવિર સહેલી બહુતેર નાટિક નયણારે ॥ એક એક
 ગાથા અંતર બેહુના વયાણારે ॥ ૧૭ ॥

ઢાળ ૧૫ મી

રાજ ઉછવે લાવની એ દેશો

મળ્ય આર તિલક આદ્યંત ચતુર રાજગાર સકાર ધરી ॥
 મનોહર સીરવર ચાવર ચંભી કૌસંભીકી જ્ઞાત કરી ॥ ૧
 મિહુ દિસ ભાળી ફુલકી જાળી હીપક માળી જોત વરી ॥
 ધુર પરણામ સકામ હરામા રામા રંજે ગેલ કરી ॥
 ૨ ॥ નવ નવ રંજે છંદ છપેયા હચરીયા રસ ગુણ ભરીયા
 ॥ કમક કમક પમ જુલલ કમકે અમકે રમત્રમ જાંઝરીયા
 ૩ ॥ રૂદ્રા નંદન કેતકી મંદન ફુલ અમુલ ખલક મ
 લકે ॥ ખલક ખલક કર કંકણ ખલકે ઝલક ઝલક કી

ડો અળકે ॥ ૪ ॥ ઝરઝર ઝરઝર ઝહુલો વરસે જળસે ભ
 રી મરી વાદળીચો ॥ ધનન ધનન ધનધોર અધોર ગાળ
 રાળે વીજળીચો ॥ ૫ ॥ કુહુક કુહુક અવિવેકા નેકા ભ
 કાસો રસ જોર ધને ॥ કુહુક કુહુક રસીલા નીલા ડોકો
 લા સહકાર વને ॥ ૬ ॥ અહુત પીપાસી અય જલાસી ફ
 જી વન વાસી વેલડીઓ ॥ પ્રેમ તણા રસ રેલા આલ્યા
 પાણુ ધુળીભદ્ર નવી પડીચો ॥ ૭ ॥ ટહુક ટહુક ગીરીકે
 કાંઠે કાકર કેતકી મહાલે છે ॥ વયરિની પેરે એ વરસાલો
 વરહીને ઘણું સાલે છે ॥ ૮ ॥ ધપમ પમા ફલકે ધો
 કારા કંસ તાલ વિળા સખીરી ॥ તાયેઈ તાયેઈ તાન ન
 ચુકે મુકેને તસ હેત ધરી ॥ ૯ ॥ ફરસત ખિણતર કુતલ
 ભુનલ અંચળ અંચળ કર લેતી ॥ ગીત રીત મહ માહ વિ
 ચોદે ફરક ફરક કુદડી હેતી ॥ ૧૦ ॥ લલક લલક ટળકતી
 કાયા કાચટલા યામ છાયા ॥ જીવનકે ફરી નેહ ઉપાયા
 અચન વહે કરતો આયા ॥ ૧૧ ॥ પ્રીતમ પ્રેમકી વાત ખી
 ચ્યારો જમન જમન રોતો જમરો ॥ દંધા કેતકી ભરમે
 લાટિત પંડીત પુછત કાંઈ કરો ॥ ૧૨ ॥ ભરર કહે જાય
 હેહ હેહ એક વિરહે કેતકી નહી તણે ॥ તસ રક્ષાયે વિરહે
 સમસુ રમસુ નહી મરએ દમણે ॥ ૧૩ ॥ કહે કવીલા
 સામલતા સખ તનુ પીળી પુંઠ કિસ્મ કીધી ॥ પ્રમકી એ
 ટ લખી જાય જહુલી તાસ ઉપર હળધી હીધી ॥ ૧૪ ॥
 ફર પીત બંને લટકે ચટકે મટકે નવી અટકે રાગે ॥

પ્રીતકી રીત અનોપમ નાટીક કરતાં પ્રેમજ્ઞ ના માગે ॥
કહે મુની હેલી સુણો અલખેલી નાટીક નવી કરતાં આ
વે ॥ શ્રી સુભ વીર વજ્ર પસાએ ભવ નાટીક સુણજીવે
ભાવે ॥ ૧૬ ॥

ઢાળ ૧૬ મી.

દેશી મોરસાની

મધ રાગ ઉમિરવ રાત્રે ॥ કરીયારે ઉદયની વેળા ॥ મા
લવ કાશીકા ॥ પહોર સમે મધ્યાને હોરોજો હીપ કરે ॥
પાછવે પોહોરે શ્રી ઉપેક્ષા ॥ કાનાટિક મે ન હોઈ એ
તોલે સીકા ॥ ૧ ॥ સંસારે વસી ઉરાગે ॥ તાણીઉ અવ
હારે રસીયો ॥ જાતે વાણીઉ વગડાને વાસી ॥ આસી
પ્રાણીએ અવીનાસી ॥ નીકાસી ધરમ ન જાણીયો ॥
આડાણી ॥ ચૌદ રાજ ચઉટામાં વેશ ખનાવે ॥ મિથ્યાત્વે
ચુરિ રાત્ર અધારીયો સુદમ ॥ ખાદર પજ અપજ નીગોદ
રે ॥ નાટિકમાં ન ભુલ્યો માહે મારીયો ॥ નાઠાની ન
હોઈ એકે ખારીયો ॥ ૨ ॥ સં બં વં અં વિગલે દ્રો
પચેદ્રી થયો અનુકરે ॥ રૂપ દયાની દોભાની વળી સો
ભાગીયો ખાળક દાવિક કરાલકંદા ભુપાજોરે ॥ અવિવેકી પંડિત
રસનોરાગીયો ॥ રમણીને રંગે કાઈ હીન લાગીયો ॥ ૩ ॥
સં બં વં અં જનરંજન ઉપેક્ષે હરને ભરીહરે ॥
જામીને જોગી વેશ ખનાવીઉ નામરને ચંડાળ મરે ॥

ઘોડે ॥ દોડે આગે દાસ કહાવીયું ॥ સીધોનો વેશ કહા
 નવી લાવીઉ ॥ ૪ ॥ સંઃ બ્યં વં અં ॥ માતને ખેન થયા
 નારી તિમ માતોરે ॥ ભાતને તાત હુઆ સેતાનમાં ॥ બુ
 મંડળ દાકુરિયો થઇને ખડોરે ॥ સુણજ્યોરે સાને કાશ્વ
 કાનમાં એકલડો રોચો કાઈ હીન રાનમાં ॥ ૫ ॥ સંઃ
 બ્યં વં અં ॥ અહિ પુરવધર પોહતા તે સુરલોડેરે ॥
 પુરવ સુત દેશ થકી સંભારતા ॥ અરણધરમ ધરવાની તાસ
 ન શકતીરે ॥ વિધવા કુળ ચિતે સુખને શેવતા ॥ અનુગા
 મી અવધાનાણી દેવતા ॥ ૬ ॥ સંઃ બ્યં વં અં ॥
 લિંગ અનંતા ધરિયા કામ ન કરીયારે ॥ હોળીનો રાઘ
 ગુણ વિણ સંજમી નવ વિધ જીવની હોંસા નીંદ્ય કીધોરે
 ॥ વાસુદેવ અદ્રી અહિ રત્ન વમી નારકીમાં પોહતા ગુણી
 જનને દમી ॥ ૭ ॥ સંઃ બ્યં વં અં ॥ જનતીસગરણ
 નાણે નારકી જનજિરે ॥ પુરવ ભવ કેરો સુખની વારતા દશ
 વીધ વેદન છેદન ભેદન પામીરે ॥ આધુને પાળી તિર્યચે
 જતા માતાને પુત્ર વિવેક ન ધારતા ॥ ૮ ॥ સંઃ બ્યં વં
 અં ॥ શ્રી સુભ વીર ગુરનાં વપણ રસાળારે ॥ સાંભળતાં
 વેશ્યા ચિત હપસામીયું ॥ ત્રિકરણશ્ચં ગંદી ભેદ કરતીરે ॥
 મીઠ્યાત અનાદી કેરે વામીયું કાશ્વચે સુધુ સંગકીત પા
 મીયું ॥ ૯ ॥ સંઃ બ્યં વં અં ॥

ઢાળ ૧૭ મી.

કરન સહુશાં નાથ મારે ઘેર આવોને. એ દેશી.

મીઠ્યાત વામોને ક્રાશ્યા સમકિત પામીરે ॥ હર્ષ
 થયો અતી રેક વાલા ॥ પારસ લોહ વિવેક વાલા ॥ વ
 ચન કહે શા છેક વાલા ॥ આશ્રવ તે સંવર થયોરે ॥
 માહરે સુણો મુનીરાય વાલા ॥ લાછલદે ધન માપ વાલા
 ॥ ધન ધન તુમ ગુરરાય વાલા ॥ ૧ ॥ ધન ધન એ
 આત્રશાળી રસાળજ મારેરે ॥ સમકીત મુળ વ્રત ખાર વા
 લા ॥ સાધુજી પામે સાર વાલા ॥ ઉચરીયા ધરી પ્યાર
 વાલા ॥ ઠરે સામાયક નીત વ્રતેરે ॥ ચોમાસુ વહી જાય
 વાલા ॥ સાધુ વિહાર કરાય વાલા ॥ ક્રાશ્યાને દુખ થાય
 વાલા ॥ ૨ ॥ જુએ ગુરજ વાટ અમે હવે જઈશુંરે ॥
 પુજજીયો જિન જયકાર વાલા ॥ પાળજીયો વ્રત ખાર વા
 લા ॥ ઢાળજીયો અતીચાર વાલા ॥ એમ શીખામણ દેઈ
 કરીયે ॥ ચાલંતાં આજીગાર વાલા ॥ ક્રાશ્યા આંસુ ધાર
 વાલા ॥ ખર્મ સ્નેહનો પ્યાર વાલા ॥ ૩ ॥ દુઃકર દુઃકરકાર
 કહે ગુરરાયારે ॥ સીંહ ગુફ મુની જિદ વાલા ॥ દુઃકરકાર
 ઉમેદ વાલા ॥ ચાલ્યા ગુર વચ છેક વાલા ॥ કામજીગારી
 વિલોકતાંરે ॥ ચળીયા કામને વેશ વાલા ॥ ક્રાશ્યાને ઉપ
 દેશ વાલા ॥ ધીર કોમો મુની વેશ વાલા ॥ ૪ ॥ રમકાર
 પ્રતિજ્ઞાધ લહયો ક્રાશ્યાજીરે ॥ પંચ માહાવ્રતધાર વાલા ॥

પામ્યો સુર અવતાર વાલા ॥ કાશ્યાને ઉપગાર વાલા ॥
 કાશ્યા ધર્મ કરીને ગઈરે ॥ સુધ ગતો અવતાર વાલા ॥
 અદ્ય કર્યો સંસાર વાલા ॥ ધન ધન એ જગ નાર વા
 લા ॥ ૫ ॥ આઠ વરસમાં આઠ પુરવ મુની બાણીયારે ॥
 એમ નીત નીત અભ્યાસ વાલા ॥ ભદ્રપાહુ શુર પાસ વા
 લા રહેતા શુર કુળ વાસ વાલા ॥ અરથ થકિ અહિપુરવ ભ
 ણ્યારે ॥ કેઈ કહે દસ સાર વાલા ॥ સુત્રે અતિમન્યાર વા
 લા સુત કેવડો નીરધાર વાલ ॥ ૬ ॥ ત્રીસ વરસ ઘરવા
 માં વાલાએ વસીયારે વરસ વ્રતે ચૌવીસ વાલા ॥ યુગપદ્ધે
 જ્ઞાલીસ વાધા ॥ આય નવાણુ વરીશ વાલા ॥ ત્રી સુ-
 ભવીર પ્રભુ થકીરે વરસ પંચર સતદોષ વાલા ॥ સુરલોકે
 સુર હોય વાલા ॥ એ મુની સમ નહી કોય વાલા ॥ ૭ ॥

હાળ ૧૮ મી.

ધારા સરદ પુનમનો રાતરંગ બારે રમીયેભિલારે.

એ દેશા.

માયો જાન મુણે રસ વૈરાગ્ય ધણો આવ્યોરે ॥ મુની વરલા
 રકમાએ અહ યુગીયો લાછજદેજ્યોરે ॥ ૧ ॥ ચૈરાસીમો
 ચૌવીસીયે એક મુની યુગીભદ્ર સમા ધાસરે ॥ તાસ ૫
 દત્તર વ્રતની ટેક યુગીજન જિન મુખયો ગાસરે ॥ ૨ ॥ ત
 પમછમાં કેસરીયો સિહ સિહ સુરી સુતજળ દરીયોરે ॥ સ
 ન વીજય સંબેગીની રીહ કપુરસમુ જલ મુણુ ભરીયારે ॥

३ ॥ जिभा विजय वसी जपसांत सुखस विजय अंते वा
 सीरे ॥ पंडीत श्रीसुख विजय भडंत जग जिनमत धि-
 ता वासीरे ॥ ४ ॥ तास विनचे जे आखंगार शाख ताणी
 साजे ध्याचारे ॥ सडेस अहार सोलंगना चारी हाल अ-
 हार करी गाचारे ॥ ५ ॥ अहारसे यासडे सुख पोसणारस
 गुरवारें ध्याधरे ॥ राजनगर मुनीवर नीरेदासि सीयलवेली
 भ्रम गाधरे ॥ ६ ॥ धर्म भाडोछव सभे गासे जेह नर-
 नारी सुखसे भलसेरे ॥ कहे कवीवीर विजयनीज तेह सु-
 खी बीमणा कमला वरसेरे ॥ ७ ॥ धर्तिश्री धलिभद्र मु-
 नीनी सीयलवेल संपुष्ट ॥

श्री धुणिलद्रुनी सज्जयो.

श्री धुणीभद्र मुनी गुणभां शीरदारजे ॥ योभासु आ-
 न्या केश्याने घेरजे ॥ मित्राभलशाण्याचे तपजप आहारचो
 जे ॥ आहरीया प्रत आआछो अभ घेरजे ॥ सुंदरी
 सुंदर अंपकवरणी देहजे ॥ हंग तुम सीरीजो भणो आ-
 संसारभांजे ॥ १ ॥ संसारे अं जेचुं सकण स्वरपणे ॥
 हरपणुनी छापाभां जेचुं रपणे ॥ सुपनानी सुपलजी लुप्प
 भागे नहीजे ॥ २ ॥ ना उडेशो तो नाटिक करचुं आण-
 जे ॥ पार वरसनी भाया छे मुनीराजजे ॥ त छोडी
 छोडी कम लड हूं आथा लरोजे ॥ ३ ॥ आशा ल-
 रीचो जेवन हाण अनाहीजे ॥ लभीचो धर्मने हेण थचो

પરમાદીને ॥ ૧ ॥ જાણી મં સુખની કરણી જોગનાને ॥
 ૪ ॥ જોગી તો જંગલમાં વાસો વશીયાને ॥ વેશ્યાને
 મંદીરીયે ભોજન રશીયાને ॥ તુમને હીઠા હેવા સંજમ સા
 થતાંને ॥ ૫ ॥ સાધશું સંજમ ઇછારોધ વિચારોને ॥ કુ
 રમાં પુત્ર થયા નાણો ઘરખારીને ॥ પાણી માંહી પકળ
 કેડે જાણીયેને ॥ ૬ ॥ જાણીયે તો સઘળી તુમારી વાતને
 ॥ મેવા મીઠા રસવંતા ખડુ જાતને ॥ અમર ભુખણ નર્મ
 નવલી ભાતે લાવતાને ॥ ૭ ॥ લાવતા તો તું દેતી આ
 હરમાનને ॥ કાયા જાણી સંધારંગ સમાનને ॥ કાલીને
 શી કરવી હેવી પ્રીતણેને ॥ ૮ ॥ પ્રીતલડી કરતાને રંગ
 ભેર સેજને ॥ રમતાને દેખાડંતા ઘણું હેનને ॥ રીસાવી
 મનાવી મુજને સાંભરેને ॥ ૯ ॥ સાંભરે તો મુનીયર મ
 નહું વાળેને ॥ ઢાંકયો અગની ઉધાડે પરજાળેને ॥ સંજ
 મ માંહી એછે દુષણ જાટકુને ॥ ૧૦ ॥ જાટકુ આપ્યું
 પું નંદનું તેડુને ॥ જાતી ન વહે ઢાંધ તુમાર મનહુને ॥ મં
 તુમને ત્યાં કાલ કરીને જાકલ્યાને ॥ ૧૧ ॥ જાકલ્યાતો
 ખારગ માંહી ગળીયાને ॥ સંભુતી આચારજ્ઞ સાને ખળીયા
 ને ॥ સંજમ હીધું સમકીત તેણે શીખવ્યુંને ॥ ૧૨ ॥ શી
 ખવ્યું તો કહી દેખાડો અમનેને ॥ ધર્મ કરંતા પુન્ય વ
 ડેડે તમનેને ॥ સમતાને ઘેર આવી વેશ્યા એમ વહેને ॥
 ૧૩ ॥ વહે મુનીસર સંખાને પરીહારને ॥ સમકીત મુજે
 આવકનાં વ્રત ખારને ॥ પાણી પાત્રાદીક ધુળથી ઉચર

જી ॥ ૧૪ ॥ હમરે તો વીત્યું છે ચોમાસુજી ॥ આજી
 લેઈને આવ્યા ગુરની પાસેજી ॥ સુતનાણી કેહેવાણી ચિદે
 પુરવોજી ॥ ૧૫ ॥ પુરવી થઈને તાર્યા પ્રાણી અનેકજી ॥
 ઉજળ દ્યાને તે જપા દેવલોકજી ॥ રીખભ કહે નીત તેને
 કરીચે વંદનાજી ॥ ૧૬ ॥

તિરથ ત નમુરે એ દેશી.

શ્રી મહાવીર છનેસરે ॥ તિલુવન ગુરછ ॥ તસુ અ
 કમ પટ ધાર ॥ ૧ ॥ શ્રી ધુળીભદ્ર નખા ॥ એ આંકણી
 ॥ પાડળીપુર સોહાગણુ ॥ મહી ગણુછ ॥ તિહા પાચે
 અવતાર ॥ શ્રીં ૨ ॥ નંદન નરીંદ મંત્રીસરે ॥ ગુણ આ
 મરછ ॥ શ્રીસકડાળ સુપુત્ર ॥ શ્રીં ૩ ॥ લાછલદે નંદન
 ભલે ॥ મુની ગુણ નીલોછ ॥ નાગર દીજ કુળ હીષ ॥
 શ્રીં ૪ ॥ શ્રી સંભુત વિજય ગુર ॥ પુરવ ધરછ ॥ પ્રત
 લીધાં તસુ પાસ ॥ શ્રીં ૫ ॥ ડોર્યા વેર્યા પ્રતિ બાધ
 યે ॥ સસદ ગુરે લવેછ ॥ દુઝરે દુઝરે કાર ॥ શ્રીં ૬ ॥
 જોદ પુરવ શિશ્યા મળી ॥ શુન કેવળીછ ॥ શ્રી ભદ્રજા
 હુ સમોપ ॥ શ્રીં ૭ ॥ સંજમ પ્રાણ્યો નીરમળો ॥ તો
 વિધે ભલોછ ॥ જંગમ યુગ પરધાન ॥ શ્રીં ૮ ॥ પંચ
 માસ પંચ દિન સહો ॥ ઉપર કહીછ ॥ વરસે નીવાણુ
 આય ॥ શ્રીં ૯ ॥ કરી આજુસાણુ આરાધના ॥ સુભજ
 સંનાછ ॥ પુકતા સ્વર્ગ મઝાર ॥ શ્રીં ૧૦ ॥ ચુલસી ચો

વીસી લગે ॥ જસ ઝીગમગેજી ॥ રહિસ્યે જોહનો વામા ॥
 શ્રી૦ ૧૧ ॥ વસુ ધ્રુવ વસુ ચંદ્ર વધરે ॥ પાડળી પુરેજી ॥
 જસુ પદ થાપના કીધ ॥ શ્રી૦ ૧૨ ॥ વાયક અમત ધર્મનો
 ॥ ધુણે સુખ મનોજી ॥ સોસ કામા કલ્યાણ ॥ શ્રી૦ ૧૩ ॥

ચાંપો માર્યોહે આંગણે ॥ પરિમલ પુહવી નમ્રાય
 ॥ પાસે કુલીહે કેતકી ॥ ભમર રહ્યોહે લોભાય ॥ ચાં૦ ॥
 ૧ ॥ આવો ધુલિભદ્ર વાલાહા ॥ લાછલદેના હો નંદ ॥
 વૃમસું મુઝ મન માહીઓ ॥ જિમ સાયરને ચંદ ૧. ચાં૦
 ॥ ૨ ॥ સુગણ સાથેહે પ્રીતકી ॥ દિન દિન આધકીહે યા
 ય ॥ ઘેઠો રંગ મજીકનો ॥ ધોચે ચટક ન જાંપ ॥ ચાં૦
 ॥ ૩ ॥ નેહ વિહુણાહે માણસાં ॥ જોહવાં આવલ કુલ ॥
 હીસંતાં રળીયામણાં ॥ પણિ નવિ પામોહે મુલ ॥ ચાં૦ ॥
 ૪ કાવલડી દહુકા કરે ॥ આંખ લહેકરે લુંખ ॥ ધુળીભ
 દ્ર સુરતરે સારિયા ॥ કાસ્વા કણ્યર કંખ ॥ ચાં૦ ૫ ॥
 ધુળીભદ્ર કાસ્વાહે પુઝવી ॥ દિધો સમકીત સાર ॥ ૨૫
 બિગય કહે સોલથી ॥ લહિયે સુખ અપાર ॥ ચાં૦ ૬ ॥

—૦૦૦૦૦૦૦૦—

ભરત બાહુબળની સમ્રાય.

કુહા.

સ્વસ્તી શ્રી વરવા ભણી ॥ મણમી રીપત જીવંત ॥

માસુ તસ સુત અતુળીયળ ॥ બાહુયળ મુની ચંદ ॥
 ૧ ॥ ભરતે સાઠ સહસ્ત્ર વરસ ॥ સાધ્યા ખટ ખંડ દેશ
 ॥ અતી યોધવ આહુદસુ ॥ વીનતા કીધ પ્રવેશ ॥ ૨ ॥
 ચક્ર રત્ન આવે નહી ॥ આહુદશાળા માંહે ॥ મંત્રીસ્વર
 ભરતને તદા ॥ કહે સાંભળ ભુવીનાહ ॥ ૩ ॥ સ્વામી તે
 નિજ ભુજ બળે ॥ વસ કીધા ખટ ખંડ ॥ પણ બાહુય
 ણ ભ્રાતનો ॥ નવિ દીઠો ભુજ ડંડ ॥ ૪ ॥ સુરનર માં
 હી કો નહી ॥ તસ જીતાણ સમરથ ॥ તો પ્રભુત્વમ બ
 ણ જાણશ્યું ॥ સહસ્ત્રો તસરસ હથ ॥ ૫ ॥ સુણોને મ
 ત્રી વચણ ઇમ ॥ ચક્રો હુઝો સતેગ ॥ બાહુયળ ભણી
 જાકલ્યો ॥ નાત્ર કુત સુવેગ ॥ ૬ ॥ ભટરથ હયવર થા
 સુ ॥ કુતે કીધ પ્રયાણ ॥ સુકન હુઝો બાણ વાંકડા ॥ ૭
 ॥ સ્વામીની આજુ ॥ ૭ ॥ બહુ જોજન યોલંગી ધ
 રા ॥ આવ્યો બહુલી દેશ ॥ કોઈ બાહુયળ વીના ॥ જ
 ણ નહી નરેશ ॥ ૮ ॥ તોપસલા નગરી જિહાં ॥ બાહુય
 ણ ભા મંદ ॥ કુત વેગે જઈતીહાં ॥ પ્રાણમ્યા પાય અર
 વંદ ॥ ૯ ॥ બાહુયળ પુછે કુસળ ॥ ભરત તણો પરીવા
 ર ॥ ચતુરાઈસુ કુત તવ ॥ યોલે યોલ રસાળ ॥ ૧૦ ॥
 આસન અરધો એસવા ॥ આપે સુરપતી જસ ॥ લક્ષ
 જક્ષ સેવા કરે ॥ જગત કરે જસ આસ ॥ ૧૧ ॥ હેલે
 જીતા ખટ ખંડ ॥ એદ ન પોહોતો કાય ॥ રિષભ દેવ
 સાનીધ કરે ॥ તસ કેમ કુસળ ન હોય ॥ ૧૨ ॥ પણ

પ્રભુ તુમ આઘ્યા વીના ॥ માને સકળ નીરથ ॥ કામ ન
હી હવે દીલનું ॥ સેવો પ્રભુ સમરથ ॥ ૧૩ ॥ નહીં તો
જો તે કાપસે ॥ કાઈ ન રસે તીર ॥ તસ લુજ કંક પ્ર
હાર એક ॥ સહસે લુજ શરીર ॥ ૧૪ ॥ એ સેના વળી
રીધ એ ॥ તીહાં લગે જાણી સરવ ॥ જ્યાં લગે તે કા
પ્યા નહીં ॥ મુકો તે જાણી ગરવ ॥ ૧૫ ॥

દાળ. રાગ બંગાળ.

જાણેસુ તુજ માર કુત ॥ ખાહુખળ ખાલે થઈ ભુત
॥ રાજ નહીં મળે ॥ કાપે ચર્યો હું તાહરો નહીં ॥ એ
ક મુઠે ધર ધરતી માંહી ॥ રા૦ ૧ ॥ હુંતો જાણતો તાત
જ નેમ ॥ ભાઈપણનો જાણ્યો પ્રેમ ॥ રા૦ ॥ તેહજ
મારો કહેજો ગુજ્ય ॥ જો ખળ હોય તો કરજો મુઠ ॥
રા૦ ૨ ॥ દેઈ ગજાથો કાઠ્યો કુત ॥ વીજણો થઈને વની
તાએ પહુત ॥ રા૦ ॥ સંભળાવ્યો સઘણો વરતાંત ॥ કાપે
ભરતપતી નેમ કતાંત ॥ રા૦ ૩ ॥ રણખંભા દેવરાવી જામ
॥ સેના સજી હુઈ સઘણી તામ ॥ રા૦ ॥ કોડ સવા ની
જ પુત સકળ ॥ રણ રશીયા હુઆ સઘણા સજ ॥ રા૦
૪ ॥ લાખ ચોરાશી ગજવર રાજ ॥ ઘોડા સંઢે ચોરાશી
સોજ ॥ રા૦ ॥ લાખ ચોરાશી રથ વળી જાણ ॥ લાખ
ચોરાશી ધુરે નીશાન ॥ રા૦ ૫ ॥ પાયક છનું કોડ મુઠાક
॥ વિદ્યાધર કિંનર નહીં પાર ॥ રા૦ ॥ એમ મુઠાકી

ક્રાડક્રાડ ॥ રણ રમે વાધે હોડાહોડ ॥ રાં ૬ ॥ પ્રથવી
 કંપે સેન્યા પુર ॥ રજશું છાયા સરીને સુર ॥ રાં ૭ ॥ સો
 બ લાખ વાજે રણતુર ॥ ચાલે ચક્ર તે સેન્યા પુર ॥ રાં
 ૮ ॥ પહોતા ખડુળી દેશની સીમ ॥ સુણી ખાડુખળ થયો
 અતી ભીમ ॥ રાં ૯ ॥ ત્રણ લાખ ખાડુખળના પુત્ર ॥ ક્રો
 ધે ચડ્યા જાણે જન્મ દુત ॥ રાં ૧૦ ॥ સેન્યા સમુદ્ર તણે
 અનુહાર ॥ તે કેતાં નવી આવે પાર ॥ રાં ૧૧ ॥ ચક્રીસર
 ની સેન્યા સર્વ ॥ ત્રણ જોમ ગણતો મોટે ગર્વ ॥ રાં ૧૨
 ॥ પહેરી કવચ અસવારી કીધ ॥ ખાડુખળ રણ ડંકા દાધ
 ॥ રાં ૧૩ ॥ ભરતે પહેર્યો વજ્ર સનાહ ॥ ગજરત્ને ચડ્યો અ
 થીક હજાહ ॥ રાં ૧૪ ॥ ખેડુ આવ્યા સામા સેન્ય ॥
 કંપ્યો ગગને પ્રથવી જોણ ॥ રાં ૧૫ ॥ ઘોડે ઘોડા ગજો ગજ
 રાજ ॥ પાણે પાળા અડે રણ કાજ ॥ રાં ૧૬ ॥ અળકે
 ભાસા તેમ ખડગ ॥ તીરે છાંચો ગગનનો મગ ॥ રાં ૧૭ ॥
 સુર સુભટ ભડે તેમ ॥ નાંજે હજાણી ગજ કાંકર જોમ
 ॥ રાં ૧૮ ॥ રૂધીર નદીઓ વહે ઠામો ઠામ ॥ ખાર વરસ
 ઈમ કાંધો સંગ્રામ ॥ રાં ૧૯ ॥ ખેમાંહી કોઈ ન હર્યા જ
 મ ॥ ચમર સુધરમ ઈંદ્ર આવ્યા તામ ॥ રાં ૨૦ ॥
 તાવજી સૃષ્ટી કરી છે એહ ॥ કાં દુખ પમાડો તુમ તે
 હ ॥ રાં ૨૧ ॥ ભાઈ હોય ગ્રહો રણભાર ॥ જિમ ન હોય જ
 નનો સંહાર ॥ રાં ૨૨ ॥ માન્યું વચન ખે ભાઈ જમ ॥
 દેવે ધાપ્યા પ્રાપ્ય સંગ્રામ ॥ રાં ૨૩ ॥ ૧ વચન ૨ ખાડુ ૩
 છુડ ૪ ને દંડ ૫ ॥ ખે ભાઈ કરો યુધ પ્રયંત ॥ રાં ૨૪ ॥

હુહા.

જનમીય નયને જોવતાં ॥ થઈ ઘડો એક જમ ॥ ચક્રી
 મે નયને તુરત ॥ આવ્યાં આંસુ તામ ॥ ૧ ॥ સિંહનાક જ
 રત્ન કર્યો ॥ જિમ કુટો વ્રહ્મંડ ॥ એકનાક ખાડુ જ્યો મ

તેણે ઠાંક્યો અતિ અંક ॥ ૨ ॥ ભરતે ખાહુ પસારીએ ॥
 તે વાણીએ મ કંખ ॥ વાનર જીમ હીયે ભરત ॥ ખાહુ બળ
 જીવ લંખ ॥ ૩ ॥ ભરતે મારી મુઠી એમ ॥ ખાહુ બ-
 ન સેર માંહિ ॥ જાંધો લગે ખાહુબળ ॥ ધત્તી માંહી જી
 ય ॥ ૪ ॥ ગગન ઉછળી ખાહુબળે ॥ મુઠી એહવી મુ
 ઠ ॥ પેઠો ભરતેસર તુરત ॥ ધત્તી માંહી આકંઠ ॥ ભ
 રત ડંઢે ખાહુને ॥ સુરચો મુગટ સનુર ॥ ભરત તણિ ના
 હુબળે ॥ કીચો કવચ ચકચુર ॥ ખોલ્યા સાખો દેવતા
 ॥ હારચો ભરત નાંસ ॥ ખાહુ બળ ઉપર ધર્મ ॥ કુલ-
 વ્રહ્મિસુ વિસેસ ॥ ૭ ॥ ચક્રી અતી વલમો થયો ॥ વા
 ચા ચુક્યો તામ ॥ ખાહુબળ ભાઈ ભણી ॥ મુક્યો ચક્ર ઉદા
 મ ॥ ૮ ॥ ધરમાં ચક્ર ફરે નહી ॥ કરી પ્રદક્ષિણ તાસ ॥
 તેજે જલ હલતો થકો ॥ આવ્યો ચક્રી ખાસ ॥ ૯ ॥ ખાહુ
 બળ કોપે ચક્રી ॥ જીણે કરે ચકચુર ॥ મુઠ ઉપાડી મા-
 રવા ॥ તવ ઉદયો દયા અંકુર ॥ તામ વિચારે ચીતમ્ ॥
 કેમ કરી માર ભાત ॥ મુઠ પણ કેમ સંહર ॥ આવી જ
 ની દોષ વાત ॥ ૧૧ ॥ હસ્તી દાંત જે નીસરયા ॥ તે કી
 મ પાછા જાય ॥ ઈમ પોતાના કેસને ॥ લોચ કરે નર
 રાય ॥ ૧૨ ॥

ટાળ.

ઈમ ધનોધણુને પરિચાવે એજી,

વવ ભરતેસર વિનવેરે ભાઈ ॥ ખમ ખમ મુજ અપરાધ ॥ હું
 આંખોને ઉછાંછળેરે ભાઈ ॥ તુતો છે અતિહ આધારે ॥
 ખાહુબળ ભાઈ યુકુયું કીજેવે ॥ ૧ ॥ જુ મુજ શીરનો સ્પર્શ
 રેરે ભાઈ ॥ હું તુજ પગની ઝેહ ॥ એ સર્વ રાજ છે
 તાહરે ભાઈ ॥ મન માને તસ દેહરે ॥ જાં ૧૦ યુ ૨ ॥ હું
 અપરાધી પાપીએરે ભાઈ ॥ કીધાં અનેક અકાળ ॥

ભ વસે મુકાવીઆરે ભાઈ ॥ ભાઈ અશાણુંનાં રાજરે ॥
 આં ૫૦ ૩ ॥ એક ખંધવ તુ માહરેરે ભાઈ ॥ તે પથ
 આરે એમ ॥ તેા હું અપજશ આગજોરે ભાઈ ॥ રેસુ
 જગમાં કેમરે ॥ આં ૫૦ ૪ ॥ કોડ કહુધુ તુજનેરે
 ભાઈ ॥ તાતજ રૂપમની આણ ॥ એક વાર હસી જાલનેરે
 ભાઈ ॥ કરી મુજ જન્મ પ્રમાણરે આં ૫૦ ॥ ૫ ॥ ગુનહ ધ
 જો છે માહરે ભાઈ ॥ ખગસા કરી સુપસાય ॥ રાખા ર
 એ ફુલવાણ કીસારે ભાઈ ॥ લળી લળી લાગુ પાયરે આં
 ૫૦ ॥ ૬ ॥ ચક્રીને નયણે ઝરે ભાઈ ॥ આંસુડાંની ધાર ॥
 તેડુષ જાણે તેહરે ભાઈ ॥ કે જાણે કીરતારે આં ૫૦ ॥ ૭ ॥
 ૭ ॥ નીજ નયરી પતીતા ભણરે ભાઈ ॥ જતી ન પડે
 પાય ॥ હા મુરખે મેં શું કરચુરે ભાઈ ॥ ઇમ ઉભા પશ
 મરે ॥ આં ૫૦ ॥ ૮ ॥ વાવ ધ વચન ભરતેસનારે ભાઈ
 ॥ મુણી નવી રાચ્યા તેહ ॥ જાટા આદર કેગ ફોરે ભા
 ઈ ॥ જીમ હાથેલી રેખરે આં ૫૦ ॥ ૯ ॥ કેવળ લહી
 મુગતે ગયારે ભાઈ ॥ ખાહુ ખળ આણગાર ॥ પ્રાતસ
 મે નીત પ્રાણીએરે ભાઈ ॥ જમ હોય જય જયકારે આં
 ૫૦ ॥ ૧૦ ॥

કંઠસ

શ્રી રિષભ જીન પસાય ઈણી પરે ॥ સંવત સતર એકા
 મરે ॥ ભાદ્રવા સુદ પડવા હીને ॥ રવીવાર હજટ ભરે ॥ વી
 મળવીજે ઉવચાય સદગુરે ॥ સીસ રતન કહે સુભવરે ॥
 ખાહુ ખળ મુનીરાજ થાતાં ॥ રમાવીજે જય સીરી નરે ॥

સમાપ્ત

જાહેર ખબર.

હું, નીચે સહી કરનાર વીન્યપુર્વક અરજ કરું છું જે
અમારી આફીસમાં નીચે જાહેરાતો પુસ્તકો વેચાતી મળે.

આખા હરણ, સદેવન સાવળીંગા, ગુલબંકાવલી, પંચ
કદમ્બાળી પુત્ર, પ્રતીકમણીમુત્ર, લીલાવતીનો રાસ, પદ-
માવલીની વારતા, બિલ્લમર્મની વારતા, દીવાની કામદા, કી
મી, નળાઆખ્યાન, નદમ્બત્રીસી, લેલોમજનુનો કીસો,
ચીલીસી, મલીનાથની, સુદરવીલાસ, સ્ત્રી મનોરંજક, સની
સરની કથા, નરસી જીનાનુ માગર, માતીસાના દાળીયાં, સુક
નાવળી, જર્જર ધરમની લાવાળી, છબાઈનો રાસ, અંગના
નો રાસ, સીતાના મહીના, અંગદધારનો અધડો, એ બી
જે તમામ જાતના કામદાના તથા જર્જર ધરમનાં પુસ્તકો
કે. મળશે.

સરેલું ચોપડીઓ ધણીજ કીફાઅતથી આપવામાં
આવશે.

કાળીદાસ સાંકળચંદ.

અમદાવાદ ટાઈમ્સ પ્રેસનો માલિક.

